

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU

Član 1.

U Zakonu o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 – dr. zakon, 71/12 – US, 83/14 i 113/17), posle člana 14. dodaje se član 14a, koji glasi:

„Član 14a

Prava i obaveze iz ugovora o finansijskom obezbeđenju koji je zaključen u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, uključujući davanje, sticanje, promenu i realizaciju sredstva obezbeđenja u smislu tog zakona, izvršavaju se nesmetano bez obzira na pokretanje, otvaranje i sprovođenje postupka stečaja nad stečajnim dužnikom – davaocem ili primaocem sredstva obezbeđenja.

Odredba stava 1. ovog člana shodno se primenjuje na ostvarivanje prava na netiranje po osnovu drugih finansijskih ugovora u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.

Na namirenje poverilaca iz sredstava obezbeđenja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju ne primenjuje se ovaj zakon.

Na namirenje poverilaca iz stava 3. ovog člana primenjuje se zakon kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”

Član 2.

Posle člana 50. dodaju se naziv iznad člana i član 50a, koji glase:

„Poverioci koji su primaoci finansijskog obezbeđenja

Član 50a

Poverioci koji imaju založno pravo po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, odnosno čije je potraživanje na drugi način obezbeđeno po osnovu tog ugovora, nisu stečajni poverioci, razlučni poverioci, založni poverioci i izlučni poverioci u smislu ovog zakona.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, ako je iznos potraživanja poverilaca koji su primaoci finansijskog obezbeđenja veći od iznosa vrednosti ostvarene namirenjem po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju, ti poverioci pravo na namirenje za razliku u visini tih iznosa ostvaruju kao stečajni poverioci u skladu sa ovim zakonom.

Poverioci čije je potraživanje prema stečajnom dužniku obezbeđeno po osnovu ugovora iz stava 1. ovog člana dužni su da nadležni sud obaveste o namirenju svog potraživanja po osnovu tog ugovora u roku od osam dana od dana namirenja tog potraživanja koje je izvršeno na dan otvaranja stečajnog postupka ili nakon tog dana, u toku stečajnog postupka.

Obaveštenje o namirenju iz stava 3. ovog člana naročito sadrži sledeće podatke:

- 1) poslovno ime, sedište i matični broj poverioca, sa kontakt adresom;
- 2) broj novčanog računa, odnosno računa finansijskih instrumenata sa kog je izvršeno namirenje;
- 3) kojima se identifikuje kreditno potraživanje iz kog je izvršeno namirenje;

4) ukupan iznos potraživanja (glavnica i kamata), sa podacima o namirenom i nenamirenom iznosu potraživanja (glavnica i kamata);

5) datum namirenja potraživanja;

6) pravni osnov potraživanja, odnosno naziv ugovora sa datumom zaključivanja;

7) o tome da li se o potraživanju vodi parnica i, ako se vodi, naziv suda i oznaku spisa.

Ako je nakon namirenja potraživanja poverioca po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u skladu sa zakonom kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje preostala vrednost iz sredstva obezbeđenja, odnosno imovine stečajnog dužnika date u smislu tog zakona, na namirenje potraživanja, odnosno na tu imovinu stečajnog dužnika i preduzimanje radnji stečajnog upravnika u vezi s tom imovinom primenjuju se odredbe ovog zakona.

Odredbe st. 2-5. ovog člana shodno se primenjuju na poverioce koji su svoje potraživanje, u celosti ili delimično, namirili netiranjem po osnovu drugog finansijskog ugovora, u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”

Član 3.

U članu 62. posle stava 9. dodaje se stav 10, koji glasi:

„Mere obezbeđenja iz ovog člana ne mogu se odrediti u odnosu na sredstva na računu, odnosno imovinu stečajnog dužnika koja je primaocu obezbeđenja data u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”

Član 4.

U članu 79. posle stava 4. dodaje se stav 5, koji glasi:

„Na sredstva na računu stečajnog dužnika koja čine sredstvo obezbeđenja u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje ne primenjuju se odredbe st. 2. i 4. ovog člana.”

Član 5.

U članu 82. stav 3. menja se i glasi:

„Na netiranje po osnovu prevremenog dospeća ili prestanka obaveza (*close-out netting*) po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, primenjuju se odredbe tog zakona.”

Stav 4. briše se.

Član 6.

U članu 94. posle stava 5. dodaju se st. 6. i 7, koji glase:

„Odredbe ovog člana ne primenjuju se na ugovore čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na ugovore o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, ako je tim ugovorima predviđeno da postojanje stečajnog razloga, podnošenje predloga za pokretanje stečajnog postupka ili otvaranje stečajnog postupka predstavlja automatski osnov za raskid tog ugovora ili osnov za raskid na zahtev saugovarača stečajnog dužnika.

Odredbe stava 6. ovog člana shodno se primenjuju na druge finansijske ugovore u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom.”

Član 7.

U članu 96. posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4, koji glase:

„Odredbe ovog člana ne primenjuju se na ugovore čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na ugovore o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.

Odredbe stava 3. ovog člana shodno se primenjuju na druge finansijske ugovore u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom.”

Član 8.

U članu 126. stav 3. tačka 2) menja se i glasi:

„2) na osnovu ugovora čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno ugovorom o finansijskom obezbeđenju, odnosno na osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju u smislu zakona o finansijskom obezbeđenju, kao i na osnovu drugog finansijskog ugovora u smislu tog zakona, a u vezi sa namirenjem potraživanja netiranjem, u skladu sa tim zakonom;”.

Član 9.

U članu 157. posle stava 5. dodaje se stav 6, koji glasi:

„Sprovođenje mera predviđenih planom reorganizacije ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”

Član 10.

U članu 159b posle stava 9. dodaje se stav 10, koji glasi:

„Mera iz stava 3. ovog člana ne može se odrediti u odnosu na sredstva na računu, odnosno imovinu stečajnog dužnika koja je primaocu obezbeđenja data u smislu zakona kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje.”

Član 11.

Posle člana 206. dodaju se naziv odeljka, naziv iznad člana i član 206a, koji glase:

„Prekršaji, mere i novčane kazne

Neobaveštavanje o namirenju potraživanja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora

Član 206a

Novčanom kaznom od 100.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako nadležni sud ne obavesti o namirenju svog potraživanja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju, odnosno drugog finansijskog ugovora putem netiranja (član 50a st. 3. i 6).

Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 20.000 do 150.000 dinara.

Za radnje iz stava 1. ovog člana Narodna banka Srbije izriče mere i novčane kazne subjektima nad čijim poslovanjem vrši kontrolu, odnosno nadzor, prema posebnim zakonima kojima se uređuju njena kontrolna, odnosno nadzorna ovlašćenja.”

Član 12.

Stečajni postupci koji do dana početka primene ovog zakona nisu okončani, okončaće se po propisima koji su bili na snazi do dana početka primene ovog zakona.

Član 13.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. januara 2019. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana 97. tač. 2. i 7. Ustava Republike Srbije, kojima je propisano da Republika Srbija, pored ostalog, uređuje i obezbeđuje postupak pred sudovima i drugim državnim organima, odgovornost i sankcije za povredu zakona, drugih propisa i opštih akata, svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju (u daljem tekstu: Predlog zakona) unapređuju se rešenja Zakona o stečaju („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11 – dr. zakon, 71/12 – US, 83/14 i 113/17), u domenu namirenja potraživanja poverilaca po osnovu posebne vrste ugovora – ugovora o finansijskom obezbeđenju, u skladu sa odredbama Zakona o finansijskom obezbeđenju¹ kojima se uređuju ovi ugovori. S tim u vezi, predložene izmene i dopune Zakona o stečaju isključivo su vezane za primenu Zakona o finansijskom obezbeđenju.

Cilj ovih zakona jeste da se obezbedi savremen, efikasan i usaglašen normativni okvir za izvršavanje obaveza kvalifikovanih učesnika na finansijskom tržištu, čime se doprinosi očuvanju i jačanju stabilnosti finansijskog sistema. S tim u vezi, važno je istaći da su Zakonom o finansijskom obezbeđenju predviđene značajne novine kod ugovaranja sredstava obezbeđenja (kolateralna) između propisanih kategorija učesnika na finansijskom tržištu. Radi veće pravne sigurnosti, predmetni ugovori podvedeni su pod zakonski okvir i stranama se pruža zakonska zaštita po tim ugovorima. Zatim, radi efikasnosti i brzine pri namirenju potraživanja iz kolateralna, propisano je da se ono može sprovesti bez sudskog ili drugog administrativnog postupka i učešća državnog organa. Predmet ovih ugovora je, pod propisanim uslovima, davanje u zalogu ili prenos (u svojinu) sredstava obezbeđenja za izvršenje finansijske obaveze. Sredstva obezbeđenja mogu biti dinarska ili devizna sredstva na računu, finansijski instrumenti (obveznice, instrumenti tržišta novca i dr.) i kreditna potraživanja. Kolateral se može ugovoriti radi obezbeđenja kredita, poslova s hartijama od vrednosti (kupovina/prodaja, pozajmljivanje i sl.) i drugih novčanih potraživanja. U ovim poslovima ugovorne strane su kategorisani subjekti, koji, u okviru svoje delatnosti, kontinuirano obavljaju transakcije na finansijskom tržištu, kao što su banka, investiciono društvo, društvo za osiguranje i druga domaća i strana finansijska institucija, uključujući Narodnu banku Srbije (u sprovođenju monetarnih i deviznih operacija), Republiku Srbiju (u poslovima upravljanja javnim dugom), kao i strane centralne banke, međunarodne finansijske institucije i druge finansijske institucije.

Važno je napomenuti da se predloženim zakonskim rešenjima ne dovode u pitanje ni cilj ni načela stečajnog postupka, već se uspostavlja poseban režim namirenja za poverioce čija su potraživanja obezbeđena

¹ Za Predlog zakona o finansijskom obezbeđenju koristi se termin Zakon o finansijskom obezbeđenju, pošto će taj zakon biti donet, stupiti na snagu i primenjivati se istovremeno sa Zakonom o izmenama i dopunama Zakona o stečaju.

finansijskim obezbeđenjem (novčana sredstva na računu, finansijski instrumenti i kreditna potraživanja), i to u potpunosti u skladu sa međunarodnim standardima, pravilima i praksom koji nisu ustanovljeni samo u državama Evropske unije, već u gotovo svim državama u neposrednom okruženju. Pored toga, predložena pravila o namirenju potraživanja tiču se učesnika na finansijskom tržištu koji su pod nadzorom nadležnih organa, uključujući Narodnu banku Srbije i Komisiju za hartije od vrednosti.

Polazeći od navedenog, rešenja koja su predložena u Zakonu o finansijskom obezbeđenju i Predlogu zakona nastoje da ova dva zakona učine komplementarnim i neprotivrečnim, a unošenjem neposrednih odredaba o finansijskom obezbeđenju u Zakon o stečaju postiže se najviša moguća pravna sigurnost i otklanjaju se dileme i pitanja koje bi u praksi mogla da imaju lica koja učestvuju u sprovođenju stečajnog postupka.

Važno je napomenuti i to da se finansijskim kolateralom, koji podrazumeva utržive finansijske proizvode – novac, finansijske instrumente i kreditna potraživanja, obezbeđuje finansijska obaveza – u novcu i/ili finansijskim instrumentima. Dakle, postoji ekvivalentnost u međusobnim finansijskim davanjima (obavezama i potraživanjima) ugovornih strana, koje se kontinuirano tržišno usklađuju.

Konkretno, Zakonom o finansijskom obezbeđenju, uz predviđenu upućujuću normu Predloga zakona (član 5.), prvi put se u našem pravnom sistemu, u skladu sa međunarodnim standardima, stvaraju pravne pretpostavke za efikasno netiranje međusobnih potraživanja i obaveza ugovornih strana po osnovu kvalifikovanih finansijskih ugovora, kao što su finansijski derivati i drugi neimenovani ali standardizovani okvirni OTC² ugovori. Naime, jedan od fundamentalnih principa u transakcijama na vanberzanskom tržištu jeste da se *close-out netting* institutom zaštiti imovina i smanji kreditna izloženost u vezi sa stečajem. Taj institut podrazumeva da u slučaju nastupanja ugovorenih uslova, kao što su postojanje stečajnih razloga, pokretanje ili otvaranje stečaja – na zahtev jedne ugovorne strane ili automatski, dolazi do prevremenog raskida ugovora i dospeća obaveza, a zatim se izračunava međusobna izloženost i plaća neto iznos obaveze. Ovo je efikasan i pravičan instrument zaštite od rizika, koji pritom ne otežava dodatno položaj dužnika, niti ugrožava ostale poverioce. Na ovaj način obezbeđuje se i zaštita od sistemskog rizika, čime se doprinosi i boljim performansama za ocenu kreditnog rejtinga zemlje. Doprinosi se i daljem razvoju domaćeg finansijskog tržišta i njegovoj većoj integrisanosti sa stranim tržištem.

S tim u vezi, dugi niz godina domaći i strani investitori ističu da, zbog nepostojanja odgovarajućeg pravnog okvira u ovoj oblasti, a posebno nejasno uređenog *close-out netting* instituta u Zakonu o stečaju, nema uslova za intenzivniji razvoj repo tržišta, tržišta finansijskih derivata i sličnih proizvoda. Pošto ove transakcije nisu bile svrstane pod međunarodno prepoznatljivi pravni okvir, one se tretiraju kao rizičnije, a samim tim su i skuplje za domaća lica, čija je pozicija u pregovorima sa stranim partnerima zato nepovoljnija. Negativni efekti ovih činilaca prenose se na finansiranje realnog sektora u smislu njegovog smanjenog obima, skupljih sredstava, a slabije diversifikovanih rizika.

² “Over the counter“ (vanberzanski)

Stoga se pri izradi Zakona o finansijskom obezbeđenju, kao i Predloga zakona, težilo usklađivanju sa pravnim tekovinama Evropske unije, i to relevantnom Direktivom o finansijskim kolateralima (*Directive on financial collateral arrangement*)³, imajući u vidu rešenja najbolje tržišne prakse bazirana na Principima za sprovođenje *close-out netting-a*⁴, okvirnim ugovorima vodećih samoregulatornih institucija, kao što su *International Swaps and Derivatives Association (ISDA)*⁵ i Evropska bankarska federacija (EBF).⁶

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. Predloga zakona dodaje se član 14a, kojim se u osnovnim odredbama Zakona o stečaju posebno izdvaja slučaj na koji se taj zakon ne primenjuje, a to je namirenje poverilaca iz sredstava obezbeđenja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju. Istovremeno, ovim osnovnim odredbama Zakona o stečaju jasno se daje smernica organima stečajnog postupka (stečajnom sudiji i stečajnom upravniku) da se kod predmetnih poslova pridržavaju i odredaba Zakona o finansijskom obezbeđenju.

Članom 2. Predloga zakona dodaje se novi član 50a da bi se jasno, i na ovom mestu, uspostavila distinkcija između poverilaca po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i poverilaca prema Zakona o stečaju. S obzirom na to da Zakon o stečaju poznaje nekoliko kategorija poverilaca (među kojima su različni poverioci koji imaju „tradicionalno” založno pravo, te založni poverioci koji nemaju novčano potraživanje prema stečajnom dužniku), a da poverioci koji su primaoci finansijskog obezbeđenja ne spadaju ni u jednu od tih kategorija – neophodno je izričito propisati da oni nisu poverioci u smislu Zakona o stečaju. Pored toga, ovim članom je precizirano da ako poverilac po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju ne uspe da u celosti namiri potraživanje, on nedostajuću razliku može namiriti u svojstvu stečajnog poverioca. Na kraju, kako bi se obezbedilo da stečajni sudija ili stečajni upravnik (zavisno od faze stečajnog postupka) bude informisan o iznosu potraživanja prema stečajnom dužniku, predviđena je obaveza poverioca da nadležni sud (privredni sud na čijem području je sedište stečajnog dužnika) obavesti o iznosu realizovanog namirenja iz kolaterala. S druge strane, propisano je da ako nakon namirenja potraživanja iz sredstava obezbeđenja preostane vrednost iz tih sredstva – na tu imovinu stečajnog dužnika primenjuju se odredbe Zakona o stečaju, odnosno stečajni upravnik ima ovlašćenja da prema toj imovini postupa kao prema imovini ostalih stečajnih dužnika u skladu sa Zakonom o stečaju (davanje naloga za prenos sredstava na poseban račun, upravljanje u okviru stečajne mase i dr.). Ove odredbe shodno se primenjuju na namirenje potraživanja netiranjem po osnovu drugog finansijskog ugovora u smislu Zakona o finansijskom obezbeđenju. Prema članu 20. stav 2. Zakona o finansijskom obezbeđenju, pod finansijskim ugovorom podrazumeva se ugovor o finansijskim derivatima (opcije, fjučersi, svopovi, kamatni forvardi i dr.), ugovor o kupovini i prodaji ili pozajmljivanju hartija od vrednosti, instrumenata tržišta novca i drugih finansijskih

³ (*Directive 2002/47/EC, 2009/44/ EC i 2014/59/EU*)

⁴ *UNIDROIT Principles of the operation of close-out netting provisions*

⁵ *ISDA Model Netting act, ISDA Master Agreement*

⁶ *EBF – European Master Agreement*

instrumenata, ugovor o finansijskoj transakciji zaključenom na deviznom tržištu u skladu sa propisima kojima se uređuje devizno poslovanje (devizni svopovi, devizni forvardi) i drugi finansijski ugovor utvrđen u listi koju objavljuje Narodna banka Srbije.

Članom 3. Predloga zakona dodaje se novi stav 10. u članu 62. važećeg zakona, kojim se eksplicitno propisuje da se mere obezbeđenja radi sprečavanja promene imovinskog položaja stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka ne mogu odrediti u odnosu na sredstva na računu i imovinu stečajnog dužnika koji su primaocu obezbeđenja dati u smislu Zakona o finansijskom obezbeđenju. Imajući u vidu da je jedna od najvažnijih specifičnosti finansijskog obezbeđenja upravo to što postoji obaveznost davanja sredstva obezbeđenja poveriocu, uz mogućnost da poverilac koristi ova sredstva i da njima raspolaže, umesto da ona budu blokirana – neophodno je izričito predvideti da se mere obezbeđenja iz navedenog člana Zakona o stečaju ne mogu odrediti u odnosu na sredstva koja su data primaocu finansijskog obezbeđenja. Treba pomenuti i to da, radi pravne sigurnosti, ovo davanje sredstava podrazumeva postojanje dokaza o tom davanju poveriocu/primaocu obezbeđenja.

Članom 4. Predloga zakona dodaje se novi stav 5. u članu 79. važećeg zakona, da bi se, kao i u članu 3, eksplicitno propisalo da se na sredstva na računu stečajnog dužnika koja čine sredstvo obezbeđenja u smislu Zakona o finansijskom obezbeđenju ne primenjuju odredbe st. 2. i 4. ovog člana, odnosno odredbe o blokiranju računa stečajnog dužnika i njihovom prenošenju na novi račun i da se, s tim u vezi, ovlašćenja stečajnog upravnika ne odnose na te radnje. Odredbe bi se u praksi obezbedile automatizovanim rešenjima koja primenjuje Narodna banka Srbije u postupku prinudne naplate, odnosno posebnom evidencijom računa na kojima su položena finansijska sredstva obezbeđenja.

Članom 5. Predloga zakona menja se stav 3. člana 82. važećeg zakona tako što se, radi primene netiranja po osnovu prevremenog dospeća ili prestanka obaveza – *close-out netting* – u skladu sa ugovorom o finansijskom obezbeđenju i drugim finansijskim ugovorima, vrši pozivanje na osnovni zakon kojim se uređuje finansijsko obezbeđenje. Kao što je navedeno, Zakonom o finansijskom obezbeđenju je, sveobuhvatno i precizno, u skladu s međunarodno prihvaćenim principima i standardima, uređen ovaj institut netinga. Pored toga, formulacija člana 82. st. 3. i 4. važećeg Zakona o stečaju koja se odnosi na *close-out netting* nejasna je i u praksi je izazivala nedoumice među tržišnim učesnicima, tako da se, praktično, nije ni ugovarala.

Predloženo je i da se stav 4. člana 82. Zakona o stečaju, kojim se bliže određuju finansijski ugovori – briše, budući da su ti ugovori, kao što je pomenuto, precizno određeni Zakonom o finansijskom obezbeđenju.

Članom 6. Predloga zakona dodaje se novi stav 6. u članu 94. važećeg zakona, da bi se propisalo da se odredbe tog člana, koje se odnose na ovlašćenje stečajnog upravnika da umesto stečajnog dužnika ispuni ili traži ispunjenje po osnovu dvostranoteretnog ugovora koji nije u celosti ili delimično izvršen do otvaranja stečajnog postupka – ne primenjuju na ugovore čiji je predmet finansijska obaveza čije je izvršenje obezbeđeno

ugovorom o finansijskom obezbeđenju – ako je ovim ugovorom predviđeno da postojanje stečajnog razloga, podnošenje predloga za pokretanje stečajnog postupka ili otvaranje stečajnog postupka predstavlja automatski osnov za raskid ovog ugovora ili osnov za raskid na zahtev saugovarača stečajnog dužnika. Predloženim rešenjem omogućava se da, radi umanjenja tzv. *cherry-picking* rizika, navedene ugovorne strane isključe mogućnost da stečajni upravnik po svom izboru zahteva ispunjenje ugovora i nakon otvaranja stečajnog postupka nad jednom od njih. Ove odredbe, kao što je predviđeno predloženim stavom 7. člana 94, shodno se primenjuju i na druge finansijske ugovore, a u vezi s namirenjem potraživanja netiranjem.

Članom 7. Predloga zakona se u članu 96. Zakona o stečaju dodaju st. 3. i 4. radi pojašnjenja da se odredbe tog člana po kome saugovarač stečajnog dužnika ne može tražiti ispunjenje obaveze, već naknadu zbog neispunjenja ako dospeće obaveze pada nakon otvaranja stečajnog postupka (fiksni poslovi) – ne primenjuju na ugovore koji su uređeni Zakonom o finansijskom obezbeđenju, a radi primene rešenja tog zakona po kome se prava i obaveze iz ugovora o finansijskom obezbeđenju, odnosno netiranje po osnovu drugih finansijskih ugovora vrši nesmetano, bez obzira na pokretanje/otvaranje ili sprovođenje postupka stečaja nad jednom od ugovornih strana.

Članom 8. Predloga zakona menja se član 126. stav 3. tačka 2) radi preciziranja i terminološkog usklađivanja ovih odredaba sa odredbama predloženog člana 82. stav 3, u kome se više ne pominju okvirni ugovori. Naime, odredbom člana 126. stav 3. tačka 2) Zakona o stečaju propisano je da se pravna radnja, odnosno pravni posao koji predstavlja uobičajeno ili neuobičajeno namirenje poverilaca, odnosno kojim se poverioci neposredno oštećuju ne može pobijati ako je radnja preduzeta, odnosno posao zaključen na osnovu okvirnog ugovora iz člana 82. stav 3. ovog zakona, a predloženom izmenom – na osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora. Odredbe Zakona o finansijskom obezbeđenju (član 18.) koje se odnose na pobijanje pravnih poslova i pravnih radnji stečajnog dužnika naslanjaju se upravo na pomenutu odredbu Zakona o stečaju i njima je propisano da se odredbe ugovora o finansijskom obezbeđenju, kao ni davanje, sticanje i promena sredstva obezbeđenja u skladu s tim ugovorom, ne mogu pobijati, niti utvrđivati ništavim *samo zbog toga* što je ugovor o finansijskom obezbeđenju zaključen, ili je sredstvo obezbeđenja dato, stečeno ili promenjeno pre donošenja odgovarajuće odluke o pokretanju/otvaranju postupka stečaja ili likvidacije ili primene mera reorganizacije, odnosno preduzimanja pravne radnje u vezi s tim postupkom ili u propisanom roku pre pokretanja postupka nad davaocem ili primaocem obezbeđenja. Za ostala pravila o pobijanju, ovaj zakon upućuje na odredbe Zakona o stečaju, koje i sada sadrže određene specifičnosti u pogledu namirenja potraživanja iz sredstava obezbeđenja, odnosno finansijskih ugovora (npr. član 126. st. 2. i 3).

Članom 9. Predloga zakona predviđeno je da se član 157. važećeg zakona dopuni stavom 6. radi preciziranja da se mere predviđene planom reorganizacije ne mogu sprovesti suprotno odredbama Zakona o finansijskom obezbeđenju. Na ovaj način obezbeđuje se pravna sigurnost u

primeni jednog od osnovnih principa na kome počiva ugovor o finansijskom obezbeđenju, a to je da se prava i obaveze iz tog ugovora izvršavaju nesmetano, bez obzira na bilo kakav postupak kolektivnog namirenja poverilaca koji se pokreće u odnosu na jednu od ugovornih strana, a koji je sadržan u Zakonu o finansijskom obezbeđenju (član 18. stav 1).

Članom 10. Predloga zakona predložena je dopuna člana 159b stavom 10. da bi se nesumnjivo svim stranama u stečajnom postupku, kao i stečajnom sudiji, odnosno stečajnom upravniku, predočilo da se mera obezbeđenja iz stava 3. ovog člana – zabrana raspolaganja imovinom stečajnog dužnika – i druge propisane mere ne mogu odrediti u odnosu na sredstva na računu i imovinu stečajnog dužnika koji su dati primaocu obezbeđenja. Navedeni razlozi koji se odnose na neophodnost izuzeća sredstava koja čine finansijsko obezbeđenje od primene mera obezbeđenja iz člana 62. Zakona o stečaju važe i za mere obezbeđenja (mere sprečavanja promene finansijskog i imovinskog položaja dužnika) iz ovog člana koje se određuju u okviru prethodnog postupka za utvrđivanje ispunjenosti uslova za pokretanje stečajnog postupka u skladu sa unapred pripremljenim planom reorganizacije.

Članom 11. Predloga zakona predviđen je prekršaj za pravno lice u slučaju neobaveštavanja o namirenju potraživanja po osnovu ugovora o finansijskom obezbeđenju, odnosno finansijskog ugovora putem netiranja, ako je to namirenje izvršeno na dan otvaranja stečajnog postupka, odnosno u toku tog postupka, u skladu sa odredbom člana 50a. Cilj ove odredbe jeste da se sud u svakom slučaju informiše o obavezama stečajnog dužnika, te potraživanjima poverilaca, čime bi se predupredile i eventualne zloupotrebe u namirenju. Takođe, pošto su subjekti finansijskog ugovora, odnosno ugovora o finansijskom obezbeđenju prevashodno pod nadzornim ovlašćenjima Narodne banke Srbije, predloženo je da za navedene kaznene radnje Narodna banka Srbije izriče mere i novčane kazne subjektima nad čijim poslovanjem vrši kontrolu, čime bi se dodatno ojačala finansijska disciplina.

Član 12. Predloga zakona sadrži prelaznu odredbu po kojoj će se stečajni postupci koji do dana početka primene ovog zakona nisu okončani – okončati po propisima koji su bili na snazi do dana početka primene ovog zakona, radi preciziranja primene relevantnih odredaba Predloga zakona na stečajne postupke u toku, što je uobičajena zakonska norma.

Članom 13. Predloga zakona predviđeno je stupanje na snagu Zakona osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, sa primenom od 1. januara 2019. godine, što je istovremeno sa početkom primene Zakona o finansijskom obezbeđenju.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovog zakona po hitnom postupku predlaže se u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS”, br. 20/12 – prečišćen tekst). Donošenje ovog zakona po hitnom postupku predlaže se s obzirom na to da se time ispunjavaju međunarodne obaveze i usklađuju propisi Republike Srbije sa propisima Evropske unije.

VI. PREGLED ODREDBA ZAKONA O STEČAJU KOJE SE MENJAJU I DOPUNJUJU

ČLAN 14A

PRAVA I OBAVEZE IZ UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU KOJI JE ZAKLJUČEN U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, UKLJUČUJUĆI DAVANJE, STICANJE, PROMENU I REALIZACIJU SREDSTVA OBEZBEĐENJA U SMISLU TOG ZAKONA, IZVRŠAVAJU SE NESMETANO BEZ OBZIRA NA POKRETANJE, OTVARANJE I SPROVOĐENJE POSTUPKA STEČAJA NAD STEČAJNIM DUŽNIKOM – DAVAOCEM ILI PRIMAOCEM SREDSTVA OBEZBEĐENJA.

ODREDBA STAVA 1. OVOG ČLANA SHODNO SE PRIMENJUJE NA OSTVARIVANJE PRAVA NA NETIRANJE PO OSNOVU DRUGIH FINANSIJSKIH UGOVORA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

NA NAMIRENJE POVERILACA IZ SREDSTAVA OBEZBEĐENJA PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU NE PRIMENJUJE SE OVAJ ZAKON.

NA NAMIRENJE POVERILACA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA PRIMENJUJE SE ZAKON KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE

POVERIOCI KOJI SU PRIMAOCI FINANSIJSKOG OBEZBEĐENJA

ČLAN 50A

POVERIOCI KOJI IMAJU ZALOŽNO PRAVO PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, ODNOSNO ČIJE JE POTRAŽIVANJE NA DRUGI NAČIN OBEZBEĐENO PO OSNOVU TOG UGOVORA, NISU STEČAJNI POVERIOCI, RAZLUČNI POVERIOCI, ZALOŽNI POVERIOCI I IZLUČNI POVERIOCI U SMISLU OVOG ZAKONA.

IZUZETNO OD STAVA 1. OVOG ČLANA, AKO JE IZNOS POTRAŽIVANJA POVERILACA KOJI SU PRIMAOCI FINANSIJSKOG OBEZBEĐENJA VEĆI OD IZNOSA VREDNOSTI OSTVARENE NAMIRENJE PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, TI POVERIOCI PRAVO NA NAMIRENJE ZA RAZLIKU U VISINI TIH IZNOSA OSTVARUJU KAO STEČAJNI POVERIOCI U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

POVERIOCI ČIJE JE POTRAŽIVANJE PREMA STEČAJNOM DUŽNIKU OBEZBEĐENO PO OSNOVU UGOVORA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA DUŽNI SU DA NADLEŽNI SUD OBAVESTE O NAMIRENJU SVOG POTRAŽIVANJA PO OSNOVU TOG UGOVORA U ROKU OD OSAM DANA OD DANA NAMIRENJA TOG POTRAŽIVANJA KOJE JE IZVRŠENO NA DAN

OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA ILI NAKON TOG DANA, U TOKU STEČAJNOG POSTUPKA.

OBAVEŠTENJE O NAMIRENJU IZ STAVA 3. OVOG ČLANA NAROČITO SADRŽI SLEDEĆE PODATKE:

- 1) POSLOVNO IME, SEDIŠTE I MATIČNI BROJ POVERIOCA, SA KONTAKT ADRESOM;
- 2) BROJ NOVČANOG RAČUNA, ODNOSNO RAČUNA FINANSIJSKIH INSTRUMENTATA SA KOG JE IZVRŠENO NAMIRENJE;
- 3) KOJIMA SE IDENTIFIKUJE KREDITNO POTRAŽIVANJE IZ KOG JE IZVRŠENO NAMIRENJE;
- 4) UKUPAN IZNOS POTRAŽIVANJA (GLAVNICA I KAMATA), SA PODACIMA O NAMIRENOM I NENAMIRENOM IZNOSU POTRAŽIVANJA (GLAVNICA I KAMATA);
- 5) DATUM NAMIRENJA POTRAŽIVANJA;
- 6) PRAVNI OSNOV POTRAŽIVANJA, ODNOSNO NAZIV UGOVORA SA DATUMOM ZAKLJUČIVANJA;
- 7) O TOME DA LI SE O POTRAŽIVANJU VODI PARNICA I, AKO SE VODI, NAZIV SUDA I OZNAKU SPISA.

AKO JE NAKON NAMIRENJA POTRAŽIVANJA POVERIOCA PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU U SKLADU SA ZAKONOM KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE PREOSTALA VREDNOST IZ SREDSTVA OBEZBEĐENJA, ODNOSNO IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA DATE, U SMISLU TOG ZAKONA, NA NAMIRENJE POTRAŽIVANJA, ODNOSNO NA TU IMOVINU STEČAJNOG DUŽNIKA I PREDUZIMANJE RADNJI STEČAJNOG UPRAVNIKA U VEZI S TOM IMOVINOM PRIMENJUJU SE ODREDBE OVOG ZAKONA.

ODREDBE ST. 2-5. OVOG ČLANA SHODNO SE PRIMENJUJU NA POVERIOCE KOJI SU SVOJE POTRAŽIVANJE, U CELOSTI ILI DELIMIČNO, NAMIRILI NETIRANJEM PO OSNOVU DRUGOG FINANSIJSKOG UGOVORA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

Mere obezbeđenja

Član 62.

Stečajni sudija će, po službenoj dužnosti ili na zahtev podnosioca predloga za pokretanje stečajnog postupka, rešenjem o pokretanju prethodnog stečajnog postupka, odrediti mere obezbeđenja radi sprečavanja promene imovinskog položaja stečajnog dužnika, odnosno uništavanja poslovne dokumentacije, ako postoji opasnost da će stečajni dužnik otuđiti imovinu odnosno uništiti dokumentaciju do otvaranja stečajnog postupka.

Stečajni sudija može izreći jednu ili više mera iz stava 1. ovog člana, i to:

- 1) imenovati privremenog stečajnog upravnika koji će preuzeti sva ili deo ovlašćenja organa stečajnog dužnika;

2) zabraniti plaćanja sa računa stečajnog dužnika bez saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, ako u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika nisu blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate;

3) zabraniti raspolaganje imovinom stečajnog dužnika ili odrediti da stečajni dužnik može raspolagati svojom imovinom samo uz prethodno pribavljenu saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika;

4) zabraniti ili privremeno odložiti sprovođenje izvršenja prema stečajnom dužniku, uključujući i zabranu ili privremeno odlaganje koje se odnosi na ostvarivanje prava razlučnih i založnih poverilaca.

Ako su u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate, stečajni sudija može rešenjem iz stava 1. ovog člana odrediti da su plaćanja sa računa dozvoljena uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika.

Ako odredi meru iz stava 3. ovog člana, stečajni sudija utvrđuje rešenjem iz stava 1. ovog člana namene za koje se mogu vršiti plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika.

Mera iz stava 2. tačka 4) ovog člana može se izreći samo ako je sud izrekao i meru iz stava 2. tačka 2) ovog člana, odnosno meru iz stava 3. ovog člana.

Računi stečajnog dužnika, koji su na dan podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate ili su blokirani tokom trajanja prethodnog stečajnog postupka, ostaju blokirani do okončanja prethodnog stečajnog postupka, osim ako stečajni dužnik ne izmiri sve dospele obaveze na osnovu kojih su ovi računi blokirani.

U slučaju povrede zabrane raspolaganja iz stava 2. tačka 3) ovog člana primenjuju se odredbe ovog zakona o pravnim posledicama povrede zabrane raspolaganja posle otvaranja stečajnog postupka.

Mere iz st. 2. i 3. ovog člana važe do okončanja prethodnog stečajnog postupka i stečajni sudija ih može u bilo koje doba usloviti ili ukinuti.

Mere iz st. 2. i 3. ovog člana mogu biti ukinute ili izmenjene pod uslovima i na način koji su ovim zakonom propisani za ukidanje ili uslovljavanje zabrane izvršenja.

MERE OBEZBEĐENJA IZ OVOG ČLANA NE MOGU SE ODREDITI U ODNOSU NA SREDSTVA NA RAČUNU, ODNOSNO IMOVINU STEČAJNOG DUŽNIKA KOJA JE PRIMAOCU OBEZBEĐENJA DATA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

Računi stečajnog dužnika

Član 79.

Organizacija koja vodi postupak prinudne naplate odmah posle prijema rešenja iz člana 71. stav 1. ovog zakona to rešenje dostavlja svim bankama, radi sprečavanja prenosa sredstava i drugih transakcija stečajnog dužnika koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Danom otvaranja stečajnog postupka banka blokira račune stečajnog dužnika, čime prestaju prava lica koja su bila ovlašćena da raspoložu sredstvima sa tih računa.

Na zahtev stečajnog upravnika, banka otvara novi račun preko kojeg će se vršiti poslovanje stečajnog dužnika.

Novčana sredstva sa blokiranih računa, na zahtev stečajnog upravnika prenose se na novi račun, a računi stečajnog dužnika se gase.

NA SREDSTVA NA RAČUNU STEČAJNOG DUŽNIKA KOJA ČINE SREDSTVO OBEZBEĐENJA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE NE PRIMENJUJU SE ODREDBE ST. 2. I 4. OVOG ČLANA.

Pravo na prebijanje potraživanja u stečajnom postupku

Član 82.

Ako je poverilac pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka stekao pravo na prebijanje svog potraživanja prema stečajnom dužniku sa potraživanjem stečajnog dužnika prema njemu, otvaranjem stečajnog postupka ne gubi se pravo na prebijanje.

Poverilac je dužan da do isteka roka za prijavu potraživanja sudu dostavi prijavu na celokupan iznos potraživanja i izjavu o prebijanju. U suprotnom, poverilac gubi pravo na prebijanje.

~~Izuzetno, u slučaju prava i obaveza iz jednog ili više finansijskih ugovora u kojima je jedna od strana stečajni dužnik, a koji su zaključeni na osnovu okvirnog ugovora između istih strana i to u periodu pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka, pravo na prebijanje (netiranje) će postojati isključivo u pogledu takvih međusobnih prava i obaveza i ako je poverilac u skladu sa takvim okvirnim ugovorom pravo na prebijanje (netiranje) stekao posle podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka, ali najkasnije u trenutku otvaranja stečajnog postupka, automatski ili putem dostavljanja obaveštenja o tome stečajnom dužniku koje mora biti uručeno stečajnom dužniku najkasnije u roku od tri dana od dana otvaranja stečajnog postupka, i to po osnovu postojanja stečajnog razloga, podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka ili otvaranja stečajnog postupka.~~

NA NETIRANJE PO OSNOVU PREVREMENOG DOSPEĆA ILI PRESTANAKA OBAVEZA (CLOSE-OUT NETTING) PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU I DRUGIH FINANSIJSKIH UGOVORA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, PRIMENJUJU SE ODREDBE TOG ZAKONA.

~~Finansijskim ugovorom u smislu stava 3. ovog člana smatra se ugovor koji predviđa obavezu jedne ili obe ugovorne strane na vršenje nekog plaćanja ili isporuku određene robe, koji za predmet ima transakciju sa finansijskim derivatima poput svopova, opcija, fjučersa, forvarda i drugih~~

~~neimenovanih derivata, repo transakciju ili zajam hartija od vrednosti, a koji je zaključen u pisanoj formi ili usmeno ukoliko o sadržini takvog usmenog finansijskog ugovora postoji pisani trag u skladu sa uobičajenom poslovnom praksom za zaključivanje ugovora takve vrste.~~

7. Posledice otvaranja stečajnog postupka na pravne poslove

Pravo na izbor u slučaju dvostranoteretnog ugovora

Član 94.

Ako stečajni dužnik i njegov saugovarač do otvaranja stečajnog postupka nisu u celosti ili delimično izvršili dvostranoteretni ugovor koji su zaključili, stečajni upravnik može, umesto stečajnog dužnika, ispuniti ugovor i tražiti ispunjenje od druge strane.

Ako stečajni upravnik odbije ispunjenje, saugovarač stečajnog dužnika može ostvariti svoje potraživanje kao stečajni poverilac.

Ako saugovarač stečajnog dužnika pozove stečajnog upravnika da se izjasni o ispunjavanju ugovora, stečajni upravnik je dužan da saugovarača stečajnog dužnika, u roku od 15 dana od dana prijema poziva, pismeno obavesti o tome da li namerava da ispuni ugovor.

Ako stečajni upravnik ostane kod ispunjenja ugovora pa u toku stečajnog postupka prestane da ga izvršava, potraživanje po osnovu tog ugovora smatra se obavezom stečajne mase.

Odredbe ovog člana primenjuju se na sve dvostranoteretne ugovore, osim ako je ovim zakonom za određene ugovore drugačije propisano.

ODREDBE OVOG ČLANA NE PRIMENJUJU SE NA UGOVORE ČIJI JE PREDMET FINANSIJSKA OBAVEZA ČIJE JE IZVRŠENJE OBEZBEĐENO UGOVOROM O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, ODNOSNO NA UGOVORE O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, AKO JE TIM UGOVORIMA PREDVIĐENO DA POSTOJANJE STEČAJNOG RAZLOGA, PODNOŠENJE PREDLOGA ZA POKRETANJE STEČAJNOG POSTUPKA ILI OTVARANJE STEČAJNOG POSTUPKA PREDSTAVLJA AUTOMATSKI OSNOV ZA RASKID TOG UGOVORA ILI OSNOV ZA RASKID NA ZAHTEV SAUGOVARAČA STEČAJNOG DUŽNIKA.

ODREDBE STAVA 6. OVOG ČLANA SHODNO SE PRIMENJUJU NA DRUGE FINANSIJSKE UGOVORE U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, A U VEZI SA NAMIRENJE POTRAŽIVANJA NETIRANJEM, U SKLADU S TIM ZAKONOM.

Fiksni poslovi

Član 96.

Ako je vreme ispunjenja obaveze iz fiksnog ugovora nastupilo posle otvaranja stečajnog postupka, saugovarač stečajnog dužnika ne može tražiti ispunjenje, ali može tražiti naknadu zbog neispunjenja kao stečajni poverilac.

Naknada zbog neispunjenja iz stava 1. ovog člana određuje se u visini razlike između ugovorene i tržišne cene koja u mestu ispunjenja važi za fiksne ugovore na dan otvaranja stečajnog postupka.

ODREDBE OVOG ČLANA NE PRIMENJUJU SE NA UGOVORE ČIJI JE PREDMET FINANSIJSKA OBAVEZA ČIJE JE IZVRŠENJE OBEZBEĐENO UGOVOROM O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, ODNOSNO NA UGOVORE O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

ODREDBE STAVA 3. OVOG ČLANA SHODNO SE PRIMENJUJU NA DRUGE FINANSIJSKE UGOVORE U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE, A U VEZI SA NAMIRENJEJEM POTRAŽIVANJA NETIRANJEJEM, U SKLADU S TIM ZAKONOM.

Nemogućnost pobijanja

Član 126.

Ne mogu se pobijati pravni poslovi zaključeni odnosno pravne radnje preduzete radi:

1) uzimanja kredita ili zajma u skladu sa članom 27. stav 2. ovog zakona i davanje obezbeđenja po tom pravnom poslu, ako je nakon obustave stečajnog postupka u kojem je takav kredit ili zajam uzet došlo do otvaranja stečaja nad istim stečajnim dužnikom, kao i zaključivanja ugovora o kreditu ili zajmu u smislu člana 157. stav 1. tačka 10) ovog zakona i davanja obezbeđenja po tom pravnom poslu, ako je nakon obustave stečajnog odnosno prethodnog stečajnog postupka u kojem je pravnosnažno usvojen plan reorganizacije došlo do otvaranja stečaja nad istim stečajnim dužnikom;

2) nastavljanja poslova preduzetih posle otvaranja stečajnog postupka;

3) isplate po menicama ili čekovima ako je druga strana morala primiti isplatu da ne bi izgubila pravo na regres protiv ostalih meničnih odnosno čekovnih obveznika.

Pravna radnja odnosno pravni posao koji se smatra uobičajenim, odnosno neuobičajenim namirenjem u smislu ovog zakona ne može se pobijati ako je stečajni dužnik istovremeno ili u kratkom periodu pre ili posle izvršenog pravnog posla odnosno pravne radnje primio jednaku vrednost u vidu protivnagnade od poverioca ili drugog lica, za čiji račun je izvršen pravni posao odnosno pravna radnja.

Pravna radnja odnosno pravni posao koji predstavlja uobičajeno ili neuobičajeno namirenje poverilaca, odnosno kojim se poverioci neposredno oštećuju ne može se pobijati ako je radnja preduzeta, odnosno posao zaključen:

1) pre podnošenja predloga za pokretanje stečajnog postupka;

~~2) na osnovu okvirnog ugovora iz člana 82. stav 3. ovog zakona;~~

2) NA OSNOVU UGOVORA ČIJI JE PREDMET FINANSIJSKA OBAVEZA ČIJE JE IZVRŠENJE OBEZBEĐENO UGOVOROM O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, ODNOSNO NA OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU U SMISLU ZAKONA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, KAO I NA OSNOVU DRUGOG FINANSIJSKOG UGOVORA U SMISLU TOG ZAKONA, A U VEZI SA NAMIRENJEJEM POTRAŽIVANJA

NETIRANJEM U SKLADU SA TIM ZAKONOM;

3) u skladu sa uobičajenom poslovnom praksom za izvršavanje ugovora takve vrste.

Mere za realizaciju plana reorganizacije

Član 157.

Mere za realizaciju plana reorganizacije su:

1) predviđanje otplate u ratama, izmena rokova dospelosti, kamatnih stopa ili drugih uslova zajma, kredita ili drugog potraživanja ili instruenta obezbeđenja;

2) namirenje potraživanja;

3) unovčenje imovine sa teretom ili bez njega ili prenos takve imovine na ime namirenja potraživanja;

4) zatvaranje pogona ili promena delatnosti;

5) raskid ili izmena ugovora;

6) otpust duga;

7) izvršenje, izmena ili odricanje od založnog prava, uz saglasnost imaoca založnog prava;

8) davanje u zalog opterećene ili neopterećene imovine;

9) pretvaranje potraživanja u kapital;

10) zaključivanje ugovora o kreditu, odnosno zajmu;

11) (brisana)

12) otpuštanje zaposlenih ili angažovanje drugih lica;

13) (brisana)

14) izmene i dopune opštih akata stečajnog dužnika i drugih dokumenata o osnivanju ili upravljanju;

15) statusne promene;

16) promene pravne forme;

17) prenos dela ili celokupne imovine na jednog ili više postojećih ili novoosnovanih subjekata;

18) poništavanje izdatih ili izdavanje novih hartija od vrednosti od strane stečajnog dužnika ili bilo kog novoformiranog subjekta;

19) druge mere od značaja za realizaciju plana reorganizacije.

U slučaju da je planom reorganizacije predviđena mera pretvaranja potraživanja u kapital stečajnog dužnika, predlagač je dužan da uz plan reorganizacije dostavi procenu kapitala stečajnog dužnika, izvršenu od strane ovlašćenog stručnog lica (procenitelja), ne stariju od šest meseci.

Prava založnih poverilaca koji nisu razlučni poverioci ne mogu se menjati ili umanjiti planom reorganizacije bez njihove izričite saglasnosti.

Založni poverioci ne mogu glasati o planu reorganizacije.

Sprovođenje mera predviđenih planom reorganizacije, a naročito izmene u strukturi kapitala stečajnog dužnika i otuđenje ili drugo raspolaganje nepokretnom imovinom koja je evidentirana kao društvena svojina, ne može se vršiti suprotno odredbama zakona kojima se uređuje zaštita društvenog kapitala u preduzećima koja posluju većinskim društvenim kapitalom, odnosno kojima se uređuje zaštita imovine koja je evidentirana kao društvena svojina u zadrugama. Podnosilac plana reorganizacije dužan je da u prilogu plana reorganizacije dostavi prethodnu saglasnost na plan reorganizacije, izdatu od strane organizacije iz člana 19. stav 2. ovog zakona, a ta organizacija u postupku davanja prethodne saglasnosti na plan reorganizacije postupa sa naročitom hitnošću i dužna je da donese akt po zahtevu za davanje prethodne saglasnosti u roku od 15 dana od dana prijema zahteva.

SPROVOĐENJE MERA PREDVIĐENIH PLANOM REORGANIZACIJE NE MOŽE SE VRŠITI SUPROTNO ODREDBAMA ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

Član 159b

Tokom prethodnog postupka iz člana 159. stav 1. ovog zakona stečajni sudija može, na zahtev zainteresovanog lica ili po službenoj dužnosti, angažovati ovlašćena stručna lica (procenitelje, veštake ili revizore) u cilju utvrđivanja tačnosti podataka iz unapred pripremljenog plana reorganizacije. Troškovi angažovanja stručnog lica predstavljaju troškove prethodnog postupka.

Stručno lice iz stava 1. ovog člana dužno je da svoje izjašnjenje dostavi sudu najkasnije osam dana pre održavanja ročišta za raspravljanje i glasanje o planu reorganizacije.

Na predlog podnosioca plana ili po službenoj dužnosti, stečajni sudija tokom prethodnog postupka iz stava 1. ovog člana može odrediti meru sprečavanja promene finansijskog i imovinskog položaja stečajnog dužnika, koja obuhvata:

- 1) imenovanje privremenog stečajnog upravnika;
- 2) zabranu plaćanja sa računa stečajnog dužnika ako računi stečajnog dužnika nisu blokirani, bez prethodne saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, odnosno dozvolu plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika, ako su u trenutku donošenja rešenja iz stava 1. ovog člana računi stečajnog dužnika blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate;
- 3) zabranu raspolaganja imovinom stečajnog dužnika bez prethodne saglasnosti stečajnog sudije ili privremenog stečajnog upravnika;
- 4) zabranu određivanja i sprovođenja izvršenja ili pokretanja postupka vansudskog namirenja prema stečajnom dužniku;
- 5) zabranu organizaciji koja sprovodi prinudnu naplatu da sprovodi naloge za prinudnu naplatu sa računa stečajnog dužnika.

U slučaju povrede zabrane raspolaganja iz stava 3. tačka 3) ovog člana, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona o pravnim posledicama povrede zabrane raspolaganja posle otvaranja stečajnog postupka.

Mera obezbeđenja iz stava 3. ovog člana važi do pravnosnažnog okončanja prethodnog postupka iz člana 159. stav 1. ovog zakona, a najduže šest meseci i ne može se ponovo odrediti u istom postupku, a stečajni sudija može ukinuti ovu meru i pre isteka tog roka.

Ako odredi meru iz stava 3. ovog člana, stečajni sudija rešenjem određuje za koje namene se mogu vršiti plaćanja sa računa stečajnog dužnika uz saglasnost stečajnog sudije.

Računi stečajnog dužnika koji su na dan podnošenja predloga iz člana 158. ovog zakona blokirani radi izvršenja osnova i naloga za prinudnu naplatu kod organizacije koja sprovodi postupak prinudne naplate ili su blokirani tokom trajanja prethodnog stečajnog postupka ostaju blokirani i dalje do okončanja prethodnog stečajnog postupka, osim ako stečajni dužnik izmiri sve dospele obaveze na osnovu kojih su ovi računi blokirani.

Rešenje kojim je određena mera iz stava 3. ovog člana istog dana se dostavlja organizaciji koja sprovodi postupak prinudne naplate, koja o tome bez odlaganja obaveštava sve poslovne banke, radi sprečavanja prenosa sredstava i drugih transakcija stečajnog dužnika, odnosno kako bi se omogućila plaćanja u skladu sa stavom 3. ovog člana.

Radi odlučivanja po predlogu za određivanje mere obezbeđenja iz stava 3. ovog člana stečajni sudija može zakazati i održati posebno ročište.

MERA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA NE MOŽE SE ODREDITI U ODNOSU NA SREDSTVA NA RAČUNU, ODNOSNO IMOVINU STEČAJNOG DUŽNIKA KOJA JE PRIMAOCU OBEZBEĐENJA DATA U SMISLU ZAKONA KOJIM SE UREĐUJE FINANSIJSKO OBEZBEĐENJE.

PREKRŠAJI, MERE I NOVČANE KAZNE

NEOBAVEŠTAVANJE O NAMIRENJU POTRAŽIVANJA PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU I DRUGIH FINANSIJSKIH UGOVORA

ČLAN 206A

NOVČANOM KAZNOM OD 100.000 DO 2.000.000 DINARA KAZNIĆE SE ZA PREKRŠAJ PRAVNO LICE AKO NADLEŽNI SUD NE OBAVESTI O NAMIRENJU SVOG POTRAŽIVANJA PO OSNOVU UGOVORA O FINANSIJSKOM OBEZBEĐENJU, ODNOSNO DRUGOG FINANSIJSKOG UGOVORA PUTEM NETIRANJA (ČLAN 50A ST. 3. I 6).

ZA RADNJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA KAZNIĆE SE I ODGOVORNO LICE U PRAVNOM LICU NOVČANOM KAZNOM OD 20.000 DO 150.000 DINARA.

ZA RADNJE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA NARODNA BANKA SRBIJE IZRIČE MERE I NOVČANE KAZNE SUBJEKTIMA NAD ČIJIM POSLOVANJEM VRŠI KONTROLU, ODNOSNO NADZOR PREMA POSEBNIM ZAKONIMA KOJIMA SE UREĐUJU NJENA KONTROLNA, ODNOSNO NADZORNA OVLAŠĆENJA.

VII. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

1. Koje probleme Predlog zakona treba da reši, odnosno koji se ciljevi ovim zakonom postižu?

Predlogom zakona se rešava pitanje efikasnijeg i sigurnijeg namirenja potraživanja poverilaca po osnovu posebne vrste ugovora – ugovora o finansijskom obezbeđenju i drugih finansijskih ugovora koji su uređeni Zakonom o finansijskom obezbeđenju. Stoga, cilj ovog zakona je da obezbedi savremen, efikasan i usaglašen normativni okvir za izvršavanje obaveza kvalifikovanih učesnika na finansijskom tržištu, čime se doprinosi očuvanju i jačanju stabilnosti finansijskog sistema. Pošto je Zakonom o finansijskom obezbeđenju propisano da se prava i obaveze iz navedenih ugovora izvršavaju nesmetano, bez obzira na bilo kakav postupak kolektivnog namirenja poverilaca koji se pokreće u odnosu na jednu od ugovornih strana – potrebno je izmeniti i dopuniti važeća rešenja Zakona o stečaju imajući u vidu predviđene specifičnosti zakonske materije o kolateralima.

Cilj donošenja ovog zakona je i usklađivanje domaćeg zakonodavstva sa pravnim tekovinama Evropske unije, i to Direktivom o finansijskim kolateralima (*Directive on financial collateral arrangement*), kao i sa međunarodnim standardima kojima se uređuje zaključivanje i izvršavanje ugovora o kolateralima, uključujući fundamentalni institut finansijskih ugovora – *close-out netting*, koji do sada nije bio adekvatno uređen domaćim propisima. Jasno i prepoznatljivo uređenje ovog instituta doprineće i boljoj poziciji domaćih institucija sa stranim partnerima i otvoriti mogućnosti za širu saradnju. Uspostavljanje odgovarajućeg pravnog okvira u ovoj oblasti trebalo bi podsticajno da deluje na domaće i strane investitore, učesnike na tržištu novca, tržištu kapitala i tržištu obezbeđenih kredita i zajmova.

Upravo je nedostatak pravne sigurnosti i odgovarajućih pravnih normi u vezi sa finansijskim obezbeđenjem jedna od prepreka koju su identifikovali ne samo Narodna banka Srbije, već i Uprava za javni dug (koja duži niz godina ulaže napore da obezbedi povoljniju poziciju na finansijskom tržištu prema stranim investitorima u vezi sa poslovima upravljanja javnim dugom i zaštiti državu od rizika u tim poslovima na bazi standardizovanih OTS ugovora), strani i domaći investitori, međunarodne finansijske institucije, banke i drugi učesnici na tržištu. Neke od isticanih pravnih prepreka direktno su vezane za odredbe Zakona o stečaju, i to odredbe člana 82, kojima se uređuje neting, a koje se, zbog toga što nisu jasne i odgovarajuće, nisu ni primenjivale u praksi, pri čemu bi trebalo da urede ključni institut finansijskih ugovora *close-out netting*, zatim odredbe člana 94. o pravu izbora stečajnog upravnika na izvršenje dvostranoteretnog ugovora, kojima se stvara pravna nesigurnost, kao i odredbe člana 96. o fiksnim poslovima, koje se ne mogu primeniti na finansijske ugovore i dr.

Stoga je cilj ovog zakona kompatibilan sa Zakonom o finansijskom obezbeđenju – unapređenje pravne i finansijske sigurnosti u izvršavanju obaveza učesnika na finansijskom tržištu, i to kako na lokalnom tržištu tako i u prekograničnim transakcijama. Posledično, ove zakonske novine će doprineti povećanju likvidnosti tržišta, a smanjenju kreditnog rizika, rizika likvidnosti i drugih vrsta tržišnih rizika. Na ovaj način unaprediće se do sada nerazvijeni segmenti tržišta i proširiti krug učesnika. Naime, još uvek je najrazvijeniji

segment finansijskog tržišta novčano tržište, i to tržište neosiguranih prekonoćnih međubankarskih pozajmica, kao i deo novčanog tržišta na kome Narodna banka Srbije sprovodi svoje monetarne operacije, dok ostali segmenti stagniraju. Nema šire upotrebe finansijskog kolaterala ni u odobravanju kredita, tako da su, ilustracije radi, prema stanju na dan 31. decembra 2017. godine, krediti banaka obezbeđeni gotovinskim depozitima iznosili 38.647 miliona dinara (učešće u ukupnim bruto kreditima 1,9%), a krediti obezbeđeni hartijama od vrednosti 132.613 miliona dinara (učešće u ukupnim bruto kreditima 6,5%). Tržište derivata je nerazvijeno je, pri čemu Narodna banka Srbije nastoji da svojim svop aukcijama podstakne razvoj derivatnih međubankarskih transakcija. Međubankarsko repo tržište takođe je nerazvijeno.

2. Da li su razmatrane mogućnosti da se problemi reše i bez donošenja ovog zakona?

Imajući u vidu da su predložena rešenja zakonska materija, željeni ciljevi ne mogu se postići bez donošenja zakona.

3. Zašto je donošenje ovog zakona najbolji način za rešavanje problema?

Ova pitanja nije moguće urediti na drugi način zato što se Zakonom o stečaju uređuju uslovi i način sprovođenja stečaja nad pravnim licima, a radi kolektivnog namirenja stečajnih poverilaca. Ovim zakonom se propisuju i stečajni razlozi, pokretanje i otvaranje stečajnog postupka – čije nastupanje može biti razlog za prevremeni raskid ugovora o finansijskom obezbeđenju i namirenje potraživanja netiranjem (*close-out netting*).

4. Na koga će i kako uticati predložena rešenja?

Predložena rešenja prevashodno će uticati na učesnike na finansijskom tržištu – propisane kategorije subjekata koji mogu zaključivati ugovore o finansijskom kolateralu, odnosno druge finansijske ugovore, kao što su banke, investiciona društva, društva za osiguranje i druge domaće i strane finansijske institucije. Utiće i na Narodnu banku Srbije u sprovođenju monetarnih i deviznih operacija i na Republiku Srbiju u poslovima upravljanja javnim dugom u pogledu obezbeđenja veće pravne sigurnosti u izvršavanju obaveza njihovih ugovornih strana po osnovu finansijskih transakcija koje se uobičajeno zaključuju na OTS tržištu, kao što su repo operacije i poslovi sa finansijskim derivatima radi zaštite od rizika, zatim poslovi odobravanja kredita na bazi kolaterala i dr.

O efektima predloženih mera, putem izveštaja i neposredne kontrole obavljanja predmetnih finansijskih transakcija nadležni organi biće blagovremeno informisani kako bi pratili kretanja na finansijskom tržištu i po potrebi preduzimali odgovarajuće mere.

Polazeći od toga da se predloženim rešenjima predviđaju određene specifičnosti u namirenju potraživanja poverilaca prema stečajnim dužnicima, o tim propisanim osobenostima moraće da vode računa i stečajni upravnici u preduzimanju pravnih radnji u toku stečajnog postupka.

5. Koje će troškove primena ovog zakona izazvati kod građana i privrede, posebno malih i srednjih preduzeća?

Primena ovog zakona neće izazvati dodatne troškove koji bi padali na teret građana i privrede.

6. Da li su pozitivne posledice donošenja ovog zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti?

Neće biti dodatnih troškova donošenjem ovog zakona.

7. Da li se ovim zakonom podržavaju stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija?

Ovim zakonom nije predviđeno stvaranje novih privrednih subjekata, ali se njegovim donošenjem stvaraju pretpostavke za unapređenje poslovanja ovih subjekata, pospešivanje tržišne konkurencije i širu poslovnu saradnju privrednih subjekata na lokalnom i međunarodnom tržištu. Stoga se očekuje proširivanje kruga tržišnih učesnika, koji bi nudili savremenije, raznovrsnije i povoljnije finansijske proizvode.

8. Da li su sve zainteresovane strane imale priliku da se izjasne o ovom zakonu?

U okviru javne rasprave o Nacrtu zakona o finansijskom obezbeđenju (u daljem tekstu: Nacrt zakona) prezentovana su istovremeno i osnovna rešenja u Predlogu zakona, tako da su sve zainteresovane strane imale priliku da se upoznaju sa tim novinama i da se o istim izjasne. Zainteresovane strane, uključujući finansijske institucije, podržale su predložena rešenja, budući da su ona bazirana na međunarodno priznatim standardima koje primenjuju i njihovi poslovni parteri na razvijenim tržištima. U postupku pripreme, Nacrt zakona je dostavljen na mišljenje i nadležnim ministarstvima i drugim institucijama, kojima je pružena prilika da se o njemu izjasne, a nakon razmatranja svih pristiglih komentara na tekst Nacrta zakona i, u vezi sa rešenjima predloženim u ovom zakonu, sagledana je mogućnost njihovog integrisanja radi poboljšanja Nacrta zakona i jedan deo predloga ugrađen je u tekst Nacrta zakona, čime su predviđena zakonska rešenja unapređena.

9. Koje će se mere tokom primene ovog zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se njegovim donošenjem namerava?

Predviđenim zakonskim rešenjima stvorene su pravne pretpostavke za izradu standardizovanih okvirnih ugovora na finansijskom tržištu, uključujući ugovore o OTS derivatima (svopovi, forvradi, opcije i dr.), kao i drugih okvirnih finansijskih ugovora, što je prema uobičajenoj poslovnoj praksi nadležnost strukovnih udruženja.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Ovlašćeni predlagač propisa – Vlada
 Obrađivač – Ministarstvo privrede

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju

Draft of the Law on Amendments and Supplements to the Law on Bankruptcy

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum), odnosno sa odredbama Prelaznog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, sa jedne strane, i Republike Srbije, sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Prelazni sporazum):

a) Odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma koje se odnose na normativnu sadržinu propisa,

Odredbe Sporazuma – Naslov VI Usklađivanje propisa, primena prava i pravila konkurencije, član 72; Naslov VIII Politike saradnje, član 91. Bankarstvo, osiguranje i druge finansijske usluge; Aneks VI Poslovno nastanjivanje: finansijske usluge

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

Član 8. Sporazuma – najviše šest godina

v) Ocena ispunjenosti obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

Ispunjava u potpunosti, a u vezi sa Zakonom o finansijskom obezbeđenju (videti napomenu pod tačkom 4. ove izjave)

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma i Prelaznog sporazuma,

Nema

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije (NPAA) u delu 3. Sposobnost preuzimanja obaveza iz članstva u Evropskoj uniji, 3.9. Finansijske usluge, 3.9.3. Infrastruktura finansijskih tržišta predviđeno je utvrđivanje Predloga zakona o finansijskom obezbeđenju, a time i implicitno

neophodnih izmena i dopuna Zakona o stečaju, sa rokom: drugi kvartal 2018. godine.

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

a) Navođenje odredaba primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

NAPOMENA:

Navedeni zakon donosi se isključivo radi primene pojedinih rešenja Zakona o finansijskom obezbeđenju koji je u potpunosti usklađen sa Direktivom o finansijskim kolateralima – *Directive 2002/47/EC of the European Parliament and of the Council of 6 June 2002 on financial collateral arrangements*, a za koji je sačinjena Izjava o usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije i Tabela usklađenosti propisa. Ovim zakonom ne vrši se, dakle, usklađivanje sa propisima Evropske unije (primarni i sekundarni izvori) iz oblasti stečaja privrednih subjekata.

b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

/

v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,

/

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,

/

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.

/

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredaba sekundarnog izvora prava Evropske unije, već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizlazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe Direktive).

Tabela usklađenosti za ovaj propis dostavljena je uz Predlog zakona o finansijskom obezbeđenju.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

Direktiva o finansijskim kolateralima prevedena je na srpski jezik.

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?

Ne

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

Pribavljeno je mišljenje Evropske komisije na Nacrt zakona o finansijskom obezbeđenju, a domaći i strani konsultanti nisu učestvovali u izradi ovog zakona.